

Det er sikkert ogsaa umuligt at sige, om f. Ex. et nyt Posthus eller en ny Bygning til Lovvesenet eller deslige virkelig efter almindelige Regler bør opføres som Formueerhvervelse (J. h. Nielsen: Det er aldrig sket). Det kan gjerne være, men Færgen over Oddefund staar f. Ex. iaar opført med 800,000 Kr. som Formueerhvervelse. Det er ikke nogen egentlig Formueerhvervelse, der kommer frem, altsaa forekommer det mig, at der er noget skævt i hele denne Postering, og den har i alle Tilfælde den Ulempe, at det ikke er muligt at faae rigtig Rede paa, hvorledes Udgifterne til de forskjellige Grene af Statsstyrelsen fordeles. Vilde vi f. Ex. tage for os Krigs- og Marineministeriets Budgetter for at faae at vide, hvad der er ganske naturligt, at vi vilde vide, hvad vi aarlig anvende paa vort Forsvarsvæsen, da er man virkelig ilde stædt, naar man skal se efter i dette Udkaft. Man begynder ganske naturlig med at sige: Der foreslaas bevilget til Krigsministeriet henved 9 Millioner, til Marineministeriet 6 Millioner, det er 15 Millioner, som vi anvende paa vort Forsvarsvæsen, og det vil være ganske passende, det er der ikke Noget at sige imod. Men naar man skal til at regne rigtig efter, saa bliver man langtfra staaende derved. Jeg har hørt Folk sige, at det bliver 20½ Million, 19½, 18½ Million, saa der er man virkelig i en sørgelig Uklarhed, og det er dog et af de Punkter, hvorom man burde se at faae den allernærmeste Betsked. Naar man altsaa vil have at vide, hvad Krigs- og Marineministeriet andrage, skal man se efter paa § 26, hvor man for Krigsministeriet vil finde opført omtrent 1½ Million til Ryaanstaffelser og til Marineministeriet Noget over 1 Million, omtrent 1¼ Million. Ja, man vil endog saa paa § 26 under Finantsministeriet finde opført Krigsudgifter, nemlig under den allersidste Post: „til Underkorporaler, Menige og Spillemænd.“ Saaledes er det hele kastet hulter til hulter imellem hverandre. Ja, Udgifterne til Krigs- og Marinevæsenet findes endog saa mange andre Steder, saaledes under Justitsministeriet, hvor Udskrivningsvæsenet, der jo uegtelig ogsaa hører under Krigsvæsenet, findes. De militære Ministerier blive reviderede i Finantsministeriet, tror jeg; en hel Del af Pensionerne maa f. Ex. ogsaa lægges paa Krigs- og Marineministeriet; alle de militære Underklassers Pensionering er jo en meget betydelig Post, og saaledes er der jo mangfoldige Poster, som virkelig henhøre til Forsvarsvæsenet, men hvis Nads man aldeles ikke ser. Man burde ialtsald her have et Sagsregister, hvor man f. Ex. kunde flaa op paa Krigsministeriet og se, at de forskjellige Poster findes Side der og Side der, saa kunde man jo regne dem sammen; men langt simplere var det naturligvis at flaa det Alt sammen, hvad der virkelig hører sammen, det vilde give Overskuelighed og Klarhed i det hele Udkaft. Siden

jeg nævner disse Forsvarsudgifter, er jeg tilbøjelig til efter den Beregning, jeg har anstillet, at tro, at de virkelig naae op til henimod 20 Millioner, hvilket altsaa er idetmindste Halvdelen — det er formodentlig mere — af den Skatteindtægt, Staten har, nemlig henimod 40 Millioner Kr. Jeg tror virkelig, at man, naar man holder sig dette for Øie, med det ærede Medlem for Rolding (Berg) maa sige, at Danmark forholdsvis vistnok giver Mere til sit Forsvar end andre Stater, og dog er det sørgeligt, at vi med de Udgifter endnu ikke ere komne til Befæstningsvæsenet; deri er jeg enig med alle de Udtalelser, der ere komne, at en Hær uden Fæstning er en Uting (Udfrydelse). Spørgsmaalet, hvor den skal ligge, er noget Andet, og naar det Punkt kommer for, kommer der mange andre Spørgsmaal under Behandling, ogsaa politiske. Jeg siger imidlertid, at det er sørgeligt, at Forsvarsvæsenet skal koste Halvdelen af Skatteindtægterne, skjøndt vi endnu ikke ere komne videre end til det levende Forsvar; det er sørgeligt, men sandt. Med disse Ord skal jeg slutte.

Finantsministeren (Estrup): Dengang jeg tog Ordet igaar, var det ganske vist under den Forudsætning, at det Væsentlige af, hvad der for Finantsministeren kunde være at sige paa, allerede var fremkommet i de 2½ Dages Forhandlinger af Finantslovsforlaget, og jeg skulde heller ikke nu saa sent paa Dagen have begjæret Ordet for at sige mit Supplement til, hvad jeg udtalte igaar, dersom jeg havde været ganske vis paa at kunne være tilstede under den Fortsættelse af Forhandlingerne, som jeg nu anser det for givet maa komme enten i Dag eller imorgen. Det, jeg ønskede ikke at lade ubesvaret, var en Bemærkning fra det ærede Medlem, som nu satte sig, angaaende den Udsørgelsesgodtgjørelse, der betales for Spirit. Jeg vil udtale, at det ærede Medlem har fuldstændig Ret i, at vi betale et større Beløb som Godtgjørelse for Udsørgelse af Spirit, end vi faae i Skat af det, der udsørges. Det er for mig en væsentlig Grund mere til at ønske, at vi endelig engang maa komme til en Forandring i Spiritafgiften. Jeg skal dertil føie, at jeg for mit Vedkommende ganske sympathiserer med, hvad det ærede Medlem udtalte om, at det var billigt og rimeligt ogsaa at bestatte den Alkohold, som findes i de stærkere Olforter, men Bansteligheeden er at ramme netop den, uden at ramme Ol eller Malt overhovedet. Det er en Opgave, som jeg alvorlig har bestræbt mig for at søge at faae løst, men før jeg kommer til et bestemt for mig selv fuldstændig tilfredsstillende Resultat, kan der naturligvis ikke være Tale om at fremsætte det for det høie Thing. Det var det, som jeg nødigt vilde lade være usagt, at Finantsministeriet ingenslunde har været blindt for Misforholdet mellem den Skat, der oppebæres af Alkohol, og den